

17. Apr. 1845

FAKTA

Dato:

17. Apr. 1845

Sidetal:

Dagbog D, side 27-28

Dagbogens placering:

Den Hirschsprungeske Samling

Trykt udgave:

Jesper Svenningsen (red.): Seks år af
et liv. Johan Thomas Lundbye –

Dagbøger om tro, skæbne, kunst og
kærlighed, København 2018, s. 269-
270

TRANSSKRIFTION

17 April 45.

Drøm med lukkede Øine.

Man siger: at det man drømmer den første Nat, man sover paa et fremmed Sted, skal gaae i Opfyldelse. I Forgaars flyttede jeg herhen til Broder Sigvard¹ i Store Kongensgade; men den første Nat havde jeg altfor travlt med at sove til at der kunde blive Tid til at drømme – jeg var saa træt. Derimod inat drømte jeg to Drømme. Den første indeholdt Intet, som videre morede mig, uden det: at jeg saa levende saa en sjællandsk Egn for mig, at jeg endog i Søvn kunde anstille Betragtninger over selv de fineste Farver i de fjerne Luft og Baggrundspartier, jeg saa tydeligt Marker og Høie i den deilige Aftensol. Men den anden: jeg stod paa Kysten af Øresund og kunde see over Havet en stor By, og skjøndt med Anstrængelse, kunde jeg dog tydeligt see paa Masserne at det var Athen. Den Explosion som sprængte en Deel af Parthenon var nyligt gaaet for sig, men de Mennesker, som vare med mig vare Steenbergs² fra Vallø. De stode lidet fra mig, og jeg [overstreget: gjorde dem opmærk] vendte mig med dem for med høi Røst at gjøre dem opmærksomme paa de herlige, monolitte Kolonner, som laae omvæltede og de endnu staaende Parthier af Bygningen, der med sin varme Sollys og luftige klare Skygger gjorde en vidunderlig deilig Virkning; men idet jeg vender mig, syntes det for mig som om Afstanden mellem Steenbergs og mig blev stedse større, de svandt mere og mere og til sidst kunde jeg ikke see dem – Afstanden blev [til] den virkelige, og jeg fulgte med Akropolis, blev ved den langt •28• fra danske Venner. Skulde denne Drøm, der vel er fremkaldt af det Ønske, som vel imellem er opstaaet hos mig: virkelig at see Athen, skulde det gaae i Opfyldelse.

---

¹ Lundbyes ældste lillebror, Sigvard U.R. Lundbye (1820-1864).

² Stiftslæge Jørgen Fog Steenberg og hans hustru Regina Magdalene.

Fløjtning & Aften 10-11 - 15 April 45.

Jeg har idag forledt min søre Bedst i Altskov, og, efter saarbeholdning at have
bragt mine Læger: Ogsaa til disse forspørgsige Opholds steder, og jeg indbragte
ind hos Brøder Sjøgaard, som ligger for mig paa Søgaard og søver, Høsthal!
han skal sende ind til Kl. 12³⁴, hvorefter man først vil se og se, og Kl. 5.
Jeg har i disse Dage malet Omskrivningen paa en Egtskabs Stamme til den
høje Lerings Billeder: Høst paa Søgaard. - Det gaaer. Men indse Brillant
med det tilsvarende Sprøgsbudim; og han ender den paa sige at Ord. Jeg er
glad ved at paa de lille Bøger om dette Tidspunkt, inden jeg skal have det
i alle År, og om mig. - Da jeg af Lerings søver, at Lerings Jernsting
indet meget om, hvad der skulle mig for omtrent et halvt år, skrev jeg ham
at ville Paa til i denne Aften mig, og endte det saa tydeligt Lær, at det
i her paa her glædet mig. Gode og høje Mennesker holdt af mig, og alle den
Tid. Men mere fjern, da jeg kunde se mig deres Gæst og mere end det at se
minde sig, og det og lidt producerede.

Den indledende Scene

17 April 45

Man siger: at det, man drømmer den første Nat, man sover paa et frem-
med Lid, skal gaa: Opfyldelse. I Følgende flyttede jeg herhen til Brøder
Sjøgaard: Sten Kongens gade; men den første Nat havde jeg altså travlt med at
seve til at det kunde blive Tid til at drømme - jeg var saa tæt. Derimod
indt Drinte jeg to Drømme. Den første indholdt Billeder, som inders overde
mig, inden det: at jeg saa levende saa en spillede det Lys for mig, at jeg ender
i. Denne kunde anstille Betragtninger over alle de første Fæner i det fjernes
Luft og Begrebets partier, og saa tydeligt Marker og Klær i den sidste Aften
gald. Men den anden: jeg stod paa Kysten af Pasvind og kiggede se over
Klaust en stor By, og skjult med Aestoren gader, kendte jeg dog tydeligt see
paa Morsum, at det var Althaus. Den Eglations som sprængt i et af
Parthenon var tydeligt gald for sig, men de Mennesker, som ender mig
saa Stenbergs fra Valle. De stede lodet fra mig, og jeg gjald dem opmærksomt
sendte mig med dem for med den Tid at gøre dem opmærksomme paa
de herlige, menalitte Høstener, som Læs varselte og de ender staaen
so Pæren af Bjergene, der med sin søre Sallig og Jøfste blev mig
og gjorde en så indertig delig Værdning; men idet jeg sendte mig, syntes
det for mig som om Affænder mellem Stenbergs og mig blev stede
større, de sendte mere og mere af det: det kunde jeg ikke see dem - Affænder
saa blev den virkelige, og jeg fulgte med Altskovs, blev ind den, Lær

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

fra danske Børn. Stille de samme Drøm, der vel er frem kaldt af de
Dre, som vel i alleveer er opstaaet hos mig: en atelig af see Athen, skulde
sel gøre: Gyfvelde.

Drømme om adre Gode. 20 April 45. Søndag

Deilige, unge, sødlye Jænder gik færdig med Dre, men mit Hoved sank ned paa
som oplyst. Børn af den sødestilige Jænder, skjønnede end den skjønneste, søg mig,
men sødlyde end den sødlygt.

23 April. Onsdag.

Jaagen og i Lovne - altid Drømme. O lad mig drømme - hvad Drømme end og Puske,
og Puske end og Tidene mig, hvad der skal komme. Tænk ikke selve Veien ind i
de for mig som en Drøm, og disse Gyfvelde vidner sig sig stærkt. Tænkde vel
og paa Jænder komme engang, hvordan blev, og længe efter. Men Minsten først, som
Hoved skrive. Minsten er en jalens Elskerinde, hvem jeg saa ofte min først
Hjertelighed. Med det Mindet end den blanke Hjertelighed. Engang skal der skives
et Brev paa den, som aldrig skal forværes. Se i Pige, naar den Fattige gaar
ind i, the En af jer skal have Tænk i Orde, men En af jer skal sig engang
hvide end mit Brev. Og skal se ned paa det gyldige Hoved og hængt til sig det
blanke, blide Hoved, og at Blid af hoveds Dre skal bringe mig til at glæmme, at
den mange der har længtes efter, hvad end det er, er det end det. Og det for
prænt Brev skal være af the mere fæle den vilde Sammenproven af Hjert.
Men vilig og stille skal min Hoved være, Hoveds friskhed er for bestandig
kendt, min Pige saa have været lidt sødlygt, som jeg selv - den første,
jænder Hoved er alle for mig, der til mine Hjertelighed. Den Tiden satte
saa vel det har søgt Hoveds B. Hoved, kunde er det, der passer for mig.

5 Maj 1845.

Jeg har aldrig se til at skrive i min Bog i samme Tid; der er noget saa sødlygt i at
saa Hoved er end skal flække mig i Europa, og som søg søg mig end den sødlygt
Holland. Men Hoved end, hvad der er fattig. Min hele Hoved har kan betales med mit Gode,
og den Pige er det mig sødlygt at stille paa Brev, og af samme Grund kan jeg ikke be-
stemme den, naar jeg vil tage til Hølling. Jeg havde paa det Hølling Hølling, der saa
paa end mine tre Billeder kunne være en saa stor Pige og. Jeg ved det og end den
den Løve og T. Hoved: at laane mig de sødlygt Pige.

26 Maj 1845.

26 Maj 1845.

Jeg er kommet hertil i morges for at see min Moder og min Familie
end den engang, især i taget hert. I den sødlygt Tid er den sødlygt præse
vel saa meget i min Familie. Hoveds Brev, Antons og Petrus Brev og en lille
Brev om saa i Foredags Tid af 16 Maj. I Hoved de Mennesker, og er hert: